Maria Vilanova i Vila-Abadal

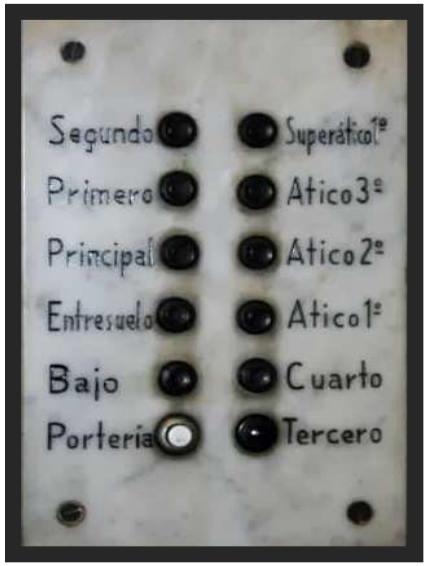

Petites històries al replà de l'escala

CLUB DE LECTURA 59

22 de febrer de 2016

BIBLIOTECA
BAC DE RODA

Vida

Què i qui sóc

Doctora en Filosofia i Ciències de l'Educació per la Universitat de Barcelona i llicenciada en Filologia Anglesa per la mateixa universitat. He cursat estudis de postgrau relacionats amb l'educació, el teatre i l'escriptura, tant a universitats de casa nostra com de Gran Bretanya.

Professora d'anglès i de dramatització, he treballat també, com a actriu en produccions teatrals, televisives i cinematogràfiques. He participat en projectes educatius en països del Tercer Món: Bolívia, El Nepal i Rwanda. L'experiència en aquest darrer país està recollida en el llibre *Un agost a Rwanda*, d'Editorial Mediterrània de Barcelona (1999).

Sóc coautora dels llibres: ***Què representarem avui?***, el qual obté el Premi de Pedagogia *Antoni Balmanya, 1972;* i de ***Jocs de Drama***, ambdós d'Editorial Nova Terra de Barcelona (1972).

L'any 2002 publico, sobre pedagogia teatral, ***Dramatització i Aprenentatge***, d'Editorial Mediterrània. També sóc autora de ***La mort, una lliçó de vida?***, 2005, llibre de reflexions sobre una experiència personal, de la mateixa editorial.

El novembre de 2007 guanyo el **3r premi del III Concurs de Narrativa Breu "Dones"**, organitzat per l'Espai Dona de l'Ajuntament de Palafrugell, amb el conte **"La mare se'ns ha llunat"**, publicat per la mateixa entitat.

L'any 2008 obtinc el **2n premi del Concurs de Narrativa Literària Mercè Rodoreda** organitzat per l'Ajuntament de Molins de Rei, amb el conte**"Funcionària de carrera"**, publicat un any després.

El 2013 publico la novel·la ***London is London*** de Témenos Edicions de Barcelona.

El 2014 guanyo el **"XX Premi de Natarriva Ciutat de Manlleu"** amb el relat***El món per un forat,*** publicat el mateix any per Témenos edicions i també, el 2014, ***Petites històries al replà de l'escala*** de la mateixa editorial.

El 2015, publico la novel·la ***Cendra viva*** de l'editorial Gregal.

Sóc membre de l'Associació d'escriptors en llengua catalana (AELC).

Obra

Alguna vegada he llegit alguna cosa així com que no es pot ser feliç sense imaginació. Aquest llibre és un prodigi d'inventivitat, una mica hiperbòlic, això sí, que funciona com el fantàstic en el quotidià. I molt ben narrat, amb versemblança.

Entremesclant el que explica directament la Secundina, una portera amb molts anys d'experiència, i el que expliquen d'altres narradors, a vegades en primera persona, el llibre avança amb força. Des de l'època de la Guerra Civil fins ara, passa del "No corris, que t'aprimaràs", que li deien al pare de qui escriu això, a la història d'una anorèxica, duríssima, una de les que més m'ha colpit del llibre. Llibre que, sota el títol de "Petites històries", és molt ambiciós i punyent, amb referències al sexe, per exemple, sense pèls a la llengua -llengua del marit que dues protagonistes reprimides no volen dins la boca, per cert.

Alguns personatges són molt ingenus, s'ho creuen tot, d'altres són molt cínics, se surten amb la seva amb crueltat, com quan una amant menystinguda fa creure a la seva amiga que el seu "príncep blau" li ha fet el salt. És un compendi de situacions molt humanes, tractades literàriament. Fins i tot hi entra la crisi actual.

Aquesta obra, que és força breu, com la de *El món per un forat*, m'ha deixat amb ganes de llegir més de l'autora, i ho faré amb *London is London*, que té força més pàgines.

Per: Helena Bonals

✦✦✦✦

Petites històries al replà de l'escala és la divertida història de la Secundina, una portera gens tafanera, però que ho sap tot sobre els veïns de l'escala. Ella mai no diu res… fins que un dia li demanen de fer un reportatge a la televisió sobre la seva feina. La vida dels veïns no és assumpte seu i menys escampar-ne els detalls; que els seu difunt marit, l'Eusebio, sempre li deia que "la paraula més ben dita és la que no se publica", vaja, allò que si els mots són de plata, el silenci és or.

Petites històries al replà de l'escala és una novel·la coral, fragmentada en les petites històries que una eixerida i simpàtica portera va desgranant a uns reporters locals per fer-ne un programa televisiu.

"… les porteres hem de ser com els confessors: escoltar, callar i fer que no se'ns noti que sabem el que sabem. A vegades costa, no es creguin! (…) encara que un dia em faré sang a la llengua de tant mossegar-me-la." fins que arriba el dia de parlar, i així, amb espontaneïtat, gràcia, una expressió oral molt viva -i una gesticular que s'hi endevina-, anirà repassant un a un els veïns de l'escala número 13.

En capítols divertits i d'àgils monòlegs, titulats amb una expressió tan cinematogràfica com **.. i acció!**, la portera ens farà cincs cèntims dels veïns i de les seves atzaroses vides. Cada capítol de la Secundina anirà seguit de la història de veí que la portera ens ha presentat, d'aquesta manera podríem dir que la novel·la **és un recull d'històries enfilades, per la visió sempre perspicaç, de qui, d'una manera o altra, les veus passar.**

Sota un aspecte divertit i carregat d'humor, la **Maria Vilanova**, hi esquitxa nombroses situacions esperpèntiques que evoquen un cert surrealisme, amb un humor carregat d'ironia genera situacions que li serveixen per amagar, en la majoria de casos, el punt d'amargor i tristesa en la que viuen cadascun dels veïns. I amb una gran habilitat crea, en poques línies, una **galeria de personatges perfectament perfilats, éssers quotidians dels qui podem veure l'ànima i tot el món que representen**. Veïns que porten dues vides, una quan estan dins el pis i una altra quan es troben a fora, a l'escala. Vides amb existències oblidades, solitàries, maltractades, ferides, espavilades o resignades que la portera s'encarrega de mostrar amb una alegria

desenfadada tot deixant-nos clar quina és la diferència entre les bones i les males persones que pugen i baixen per la seva escala.

Històries que ens parlen d'insofribles burocràcies o d'absurds decrets, de venjatives amistats o d'escenes familiar gens amoroses. I ho fa amb uns personatges esplèndids, ben diferents i perfectament identificables; la vídua solitària, el pare resignat, el matrimoni amb l'amant, l'amiga venjativa, l'àvia que diu que no… o el de la mateixa protagonista, la Secundina, en **un ventall conscientment seleccionat d'una societat plena de gent anònima que per diferents motius pateix en silenci**. **Petites històries al replà de l'escala** es pot llegir com una novel·la d'estructura singular o com un recull de contes lligats per una portera. Amb una prosa clara, amb una llengua treballada -on cadascú té el registre que li pertoca-, i amb unes vides marcades més pel que amaguen dins de casa que pel que de cara els altres, aparenten. Una bona lectura.

Per Carme Paret. Font: http://quaderndemots.cat

✦✦✦✦

BIBLIOTECA BAC DE RODA
C. d'en Bac de Roda, 1 bis.
08510. Roda de Ter.
Tel.: 938540077.
A/e:b.rodadeter.br@diba.cat
Web: www.rodadeter.cat/biblioteca
Facebook: www.facebook.com/BibliotecaBacdeRoda
Biblioteca Virtual: http://bibliotecavirtual.diba.cat

BIBLIOTECA
BAC DE RODA

© Biblioteca Bac de Roda, 2016

Amb la col·laboració de:

AJUNTAMENT DE RODA DE TER

Diputació Barcelona | Xarxa de Biblioteques Municipals